

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีในการสื่อสารนั้น ได้เข้ามามีบทบาทมาก ทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาสากลกับนานาชาติมากขึ้น ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญมากต่อประเทศไทยและประชาคมโลก เนื่องจากภาษาอังกฤษเข้าไปเกี่ยวข้องกับการศึกษา การประกอบอาชีพ และความบันเทิง ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับว่าใช้สำหรับติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก เพราะเป็นภาษาสากล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ และการศึกษาต่อ การศึกษาเรียนรู้ ภาษาอังกฤษทำให้เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรม ในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 1) การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม เอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 1) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามีใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรอง เพื่อการแข่งขันหรือความร่วมมือ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น ภาษาอังกฤษยังสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้คน เพราะจะช่วยให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้อง (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 1) ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกระดับชั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมโลก ยุคข้อมูลข่าวสาร และเพื่อเป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้ที่ได้เรียนรู้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล

เพราะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จะช่วยให้สามารถพัฒนาความคิดและมองโลกกว้างขึ้น (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 1)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศนั้นมีเป้าหมายหลักที่สำคัญคือ การปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆ กัน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (อุมาภรณ์ ทองเสมอ, 2548, หน้า 45) แต่ในความเป็นจริงพบว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นทักษะที่จำเป็นและสำคัญสำหรับคนไทยในยุคข้อมูลข่าวสารเช่นนี้มากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน ซึ่งถือว่าเป็นกุญแจสำคัญ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อเทคโนโลยีต่างๆ การที่จะได้รับข่าวสารจากสื่อเหล่านี้จึงต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น (อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์, 2549, หน้า 56) นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นทักษะที่อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน และการอ่านเป็นพาหนะสำคัญที่สุดที่จะพาเราไปท่องโลกแห่งความรู้ เนื่องจากทั้งสะดวก รวดเร็วและประหยัดเวลา (มนีรัตน์ สุขโชติรัตน์, 2548, หน้า 19) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการศึกษาหรือผู้ที่มีความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ก็คือผู้ที่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

ในขณะที่เดียวกันก็พบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษายังประสบปัญหาในด้านการอ่านคือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ จับใจความสำคัญไม่ได้ อ่านได้ช้า และอ่านไม่ถูกต้องชัดเจน ไม่มีความสามารถในการถ่ายทอดความหมาย ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากขาดความสนใจในเรื่องที่อ่าน หรือมีปัญหาด้านคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ หรืออาจเป็นเพราะการเรียนการสอนยังยึดแบบเดิมคือ เน้นครูผู้สอนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและแสดงความคิดเห็นน้อยมาก และไม่ส่งเสริมการอ่านของนักเรียนเลย (ชนิดา พงษ์นภรัตน์, 2550, หน้า 2) นอกจากนี้ยังพบว่าการเรียนการสอนของครูไม่หลากหลาย กิจกรรมไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื้อหาที่ครูนำมาเรียนนั้นยาก ไม่คุ้นเคย ไม่สามารถที่จะอ่านและแปลความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ได้ ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาของบทอ่าน นักเรียนจึงมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่สนใจเรียน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง (บุญรักษ์ ชนุพันธ์, 2552, หน้า 4)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน และได้มีการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ มาโดยตลอด แต่ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนไทย ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจและไม่ได้

มาตรฐานตามเกณฑ์ จากการศึกษาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ IMD World Competitive Yearbook 2015 พบว่า ในกลุ่มประเทศแถบเอเชีย นั้น ฮ็องกงมีระดับทักษะภาษาอังกฤษสูงสุด รองลงมา คือ สิงคโปร์และมาเลเซีย ส่วนประเทศไทยยังเป็นรองญี่ปุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการจัดอันดับของ English Proficiency Index (EFI) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับคือ กลุ่มประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ปรากฏว่า ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก โดยประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าอินโดนีเซียและเวียดนาม (กิตติ ประเสริฐสุข, 2555, หน้า 12) ในขณะที่ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ในวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 ถึงปีการศึกษา 2557 พบว่าอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ ดังเช่นผลการประเมินระดับประเทศในปีการศึกษา 2557 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.46 ในทำนองเดียวกันผลการประเมินระดับโรงเรียนร่วมเกล้า วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.72 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2557 : Online)

แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีหลายรูปแบบ ทั้งด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้อย่างยิ่งที่จะต้องใช้กลวิธีการสอนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้และวิธีสอนเพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ เข้าใจเหตุผล และมองเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องปรับเปลี่ยนและประยุกต์วิธีการสอนของตน เพื่อที่จะสามารถเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น (อารยา คำก้อน, 2552, หน้า 15) ดังนั้น ครูผู้สอนควรหาวิธีเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ต้องหาวิธีสอนใหม่ๆ หรือนำนวัตกรรมต่างๆ มาใช้ เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเชื่อมโยงไปสู่ทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ

จากสภาพสาเหตุและปัญหาดังกล่าว นักการศึกษา นักวิชาการ รวมทั้งนักวิจัย จึงได้เสนอแนะวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ซึ่งจะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถและช่วยแก้ไข้ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ จากการวิจัยของ สมบัติ จันทครุฑ (2548), รอสนี บูซามัน (2552) และจิตตภัทร์ ทับสิงห์ (2554) พบว่า วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (Murdoch, 1986, p. 10) เป็นวิธีสอนที่น่าสนใจ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมุ่งเน้นการเรียนรู้โดย

ผ่านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการ
 ขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ นักเรียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเรียนมากที่สุด ครูผู้สอน
 เป็นเพียงแต่ผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ จุดเด่นของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์
 คือ การจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงจะอยู่ในรูปบูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง
 การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน แต่จะมีทักษะการอ่านเป็นจุดเน้นในการสอน
 ส่วนทักษะอื่นแม้ไม่เป็นจุดเน้นก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน ทำให้ลดปัญหาการ
 เบื่อหน่ายของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ได้มากขึ้น เช่น
 จากผลการวิจัยของอุซุพร บดพิบูลย์ (2550, บทคัดย่อ) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์
 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รอสนี บูซามัน (2552,
 บทคัดย่อ) ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียน
 ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .01

เมื่อนักเรียนได้ฝึกการอ่านแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ
 ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะนำเทคนิคแผนผังความคิดมารวมกับวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของ
 เมอร์ดอกซ์ โดยให้นักเรียนได้สรุปเนื้อเรื่องที่อ่านออกมาเป็นแผนผังความคิดตามความ
 เข้าใจของตนเอง ตามที่ทิตานา แชมมณี (2551, หน้า 389) กล่าวว่า แผนผังความคิด
 เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆ จากความคิดหลักไปสู่ความคิด
 รองและความคิดย่อย ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ สี เครื่องหมาย
 สัญลักษณ์และภาพแสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้นๆ
 ในขณะเดียวกันแผนผังความคิดสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้อย่าง
 หลากหลาย ดังที่ Heimlich and Pittleman (1986, p. 5) กล่าวว่า แผนผังความคิดสามารถ
 นำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ 3 ด้าน คือ การสอนคำศัพท์ กิจกรรมก่อน
 และหลังการอ่าน และเป็นการฝึกทักษะในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ Davis and
 McPherson (1989, p. 232) ที่กล่าวว่า แผนผังความคิดเป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความ
 เข้าใจที่สามารถใช้ได้ทั้งขั้นก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้
 ผู้อ่านมองเห็นขั้นตอน ลำดับเรื่อง และภาพความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นการ
 จัดระบบข้อมูลและความคิด เป็นการฝึกวิเคราะห์ สังเคราะห์และพัฒนาความสามารถ

ทางการคิดของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในงานวิจัยของอนงค์ สิงห์ทุย (2551, บทคัดย่อ) โดยใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียนจำนวน 40 คน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านจับใจความผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 คิดเป็นร้อยละ 86.96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของลักขณา คชโคตร (2552, บทคัดย่อ) ที่นำแผนผังความคิดมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าจากแบบบันทึกคะแนนผลการตรวจการเขียนแผนผังความคิด นักเรียนมีระดับคะแนนเพิ่มจากเดิมในทุกๆ แผน โดยคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากแผนที่ 1 ถึงแผนที่ 10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากเรียนโดยใช้แผนผังความคิด

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอาวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ได้การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งครูผู้สอนและผู้สนใจสามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับครูที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนร่มเกล้า อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ทั้งหมด 167 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนร่มเกล้า อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ทั้งหมด 42 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เนื่องจาก ประชากรมีการรวมกลุ่มอยู่เป็นชั้นเรียน และภายในกลุ่มมีความแตกต่างหรือความ หลากหลายอย่างครบถ้วน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด

2.2.2 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2.3 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่จะนำมาใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษและบริบทของท้องถิ่น ที่มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถที่จะพัฒนาการอ่าน จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 Welcome to Khok Si Suphan District

เรื่องที่ 2 Phu Tai Ethnic Group

เรื่องที่ 3 Hand Made Thai Herbal Compress Ball at Baan Nong Hian

เรื่องที่ 4 Nam Mak Mao: A Product from Baan Lao Nuea

เรื่องที่ 5 Home Grown Vegetables at Baan Dan Muang Kham

เรื่องที่ 6 The History of Baan Nong Khae's Silk

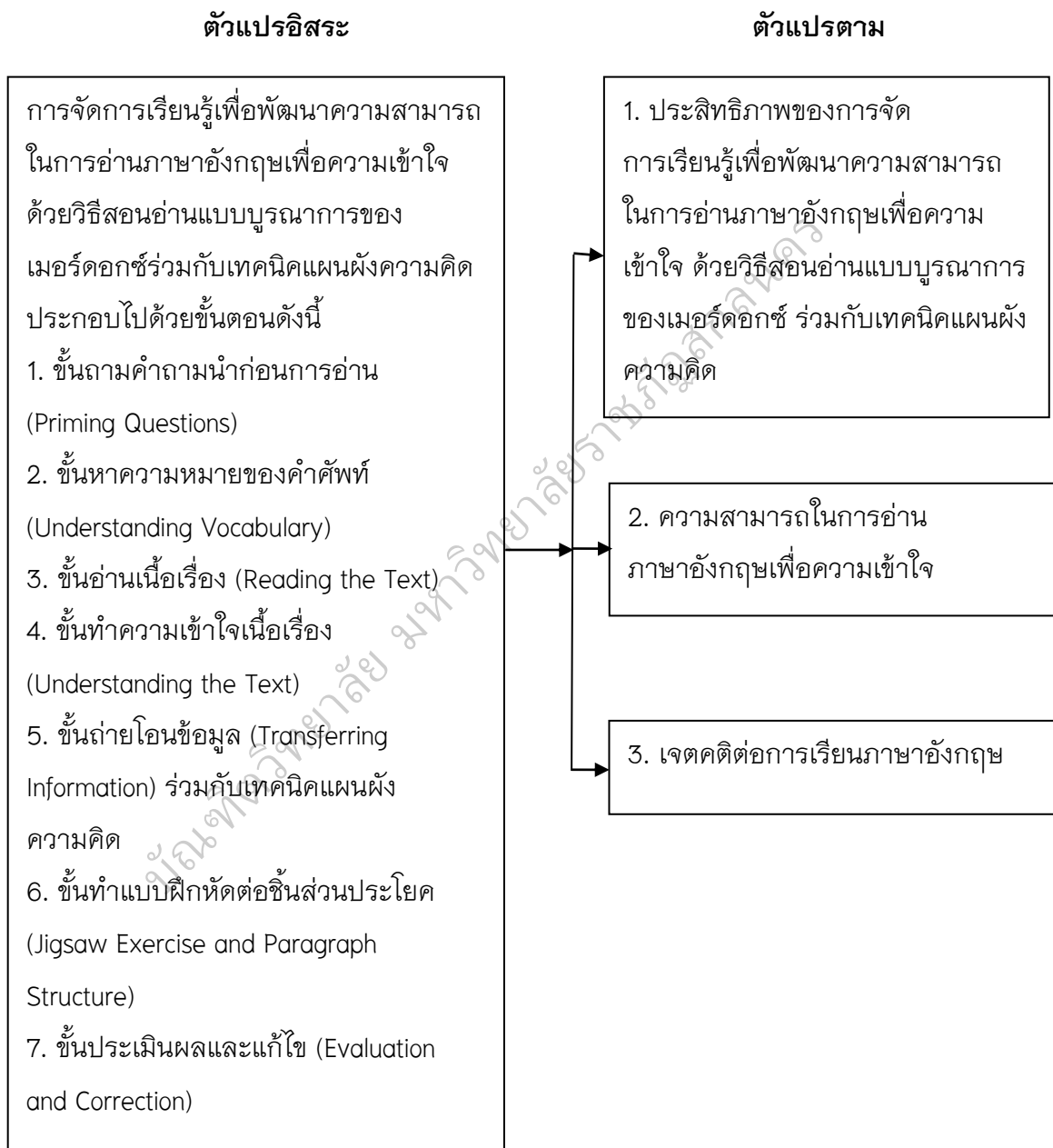
เรื่องที่ 7 Wat Doi Thammachedi

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาทั้งสิ้น 25 ชั่วโมง รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และการวัดเจตคติก่อนและหลังการทดลอง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ไว้ดังนี้



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (Murdoch Integrated Approach) หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนอ่านที่บูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน โดยผู้เรียนดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (Primary Questions) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะอ่านให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและคาดเดาเรื่องที่จะได้อ่าน
- 2) ขั้นทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง
- 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามที่แทรกอยู่ในเนื้อหาเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์เนื้อหา
- 4) ขั้นทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) คือ ขั้นที่ครูแจกแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนข้อความต่อเติมจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้ เพื่อให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่ย่าน
- 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) คือ ขั้นที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาเสนอในรูปแบบอื่นๆ
- 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph) คือ ขั้นที่ครูแจกชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปอนุเจตที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเองกัน
- 7) ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correcting) คือ ขั้นที่ครูประเมินโดยการเฉลยและนักเรียนตรวจสอบคำตอบจากแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

2. เทคนิคแผนผังความคิด (Mind Mapping) หมายถึง การนำแผนผังหรือแผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆ จากความคิดหลักไปสู่ความคิดรองและความคิดย่อย ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ สี

เครื่องหมาย สัญลักษณ์และภาพแสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้นๆ

3. วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผัง

ความคิด (Murdoch Integrated Approach and Mind Mapping Technique)

หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนอ่านที่บูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะมีทักษะการอ่านเป็นจุดเน้น ส่วนทักษะอื่นแม้ไม่เป็นจุดเน้นก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะเมื่อนักเรียนได้ฝึกการอ่านแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ จึงนำเทคนิคแผนผังความคิดมาใช้ในการสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (Primary Questions) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและคาดเดาเรื่องที่จะได้อ่าน
- 2) ขั้นทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง
- 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) คือ ขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามที่แทรกอยู่ในเนื้อหาเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และเนื้อหา
- 4) ขั้นทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) คือ ขั้นที่ครูแจกแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้เขียนข้อความต่อเติมจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้ เพื่อให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
- 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) คือ ขั้นที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาเสนอในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะใช้เทคนิคแผนผังความคิด (Mind Mapping) ในการสรุปเนื้อเรื่อง แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆ จากความคิดหลักไปสู่ความคิดรองและความคิดย่อย
- 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph) คือ ขั้นที่ครูแจกชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปอนุเจตที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน

7) **ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correcting)** คือ ขั้นที่ครูประเมินโดยการเฉลยและนักเรียนตรวจสอบคำตอบจากแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรงตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา สามารถตีความสิ่งที่อ่าน และนำเอาแนวคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ

1) **ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal statements)** เป็นระดับความเข้าใจขั้นพื้นฐานคือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรงตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา

2) **ระดับความเข้าใจในด้านตีความ (Interpretive statements)** คือ สามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าในระดับแรก ผู้อ่านต้องตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่อง

3) **ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied statements)** คือ ผู้อ่านได้นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน และนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

5. เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

6. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึก และความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านของคุณประโยชน์ ความสำคัญ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น